

JEDEN SVĚT 2005

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ O LIDSKÝCH PRÁVECH
ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

Pod záštitou Václava Havla, ministra kultury Pavla Dostála,
primátora hlavního města Prahy Pavla Béma, hejtmanů deseti krajů,
primátorů a starostů jednotlivých festivalových měst
pořádá Člověk v tísni – společnost při ČT, o. p. s.

JEDEN SVĚT V PRAZE

Sedmý ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět, pořádaný společností Člověk v tísni při České televizi, proběhl v Praze ve dnech 27. dubna až 5. května 2005. Záštitu nad festivalem převzali již tradičně Václav Havel, ministr kultury Pavel Dostál a primátor hlavního města Prahy Pavel Bém.

Festival představil 120 filmů a videí ze 43 zemí světa, které byly vybrány z více než 850 přihlášených snímků. Všechny filmy byly doprovázeny českými titulky nebo byly simultánně tlumočeny do češtiny. Během osmi dnů se v osmi promítacích sálech uskutečnilo 231 projekcí pro veřejnost. Během dopoledních hodin navíc proběhlo 34 projekcí pro základní a střední školy. Festivalovým centrem bylo Divadlo Minor, dále se promítalo v pražských kinech Lucerna, Mat, Ponrepo, Světozor (ve dvou sálech) a rovněž v Městské knihovně (ve dvou sálech) a v Galerii Langhans.

Jeden svět 2005 navštívilo v Praze 20 530 diváků, z toho 4 850 studentů základních a středních škol. Celková návštěvnost, v Praze a 13 regionálních centrech České republiky dosáhla v tomto roce 41 748 diváků. Festivalu se navíc zúčastnilo 123 zahraničních hostů.

JEDEN SVĚT V REGIONECH

Kromě Prahy se Jeden svět uskutečnil také v dalších 13 městech po celé České republice: v Brně (28. 4.–5. 5.), Českých Budějovicích (9. 5.–12. 5.), Hradci Králové (9. 5.–12. 5.), Mělníku (11. 5.–13. 5.), Liberci (9. 5.–12. 5.), Olomouci (9. 5.–13. 5.), Opavě (9. 5.–13. 5.), Ostravě (2. 5.–6. 5.), Pardubicích (9. 5.–13. 5.), Plzni (28. 4.–4. 5.), Rožnově (9. 5.–11. 5.), Táboře (6. 5.–10. 5.) a v Ústí nad Labem (2. 5.–6. 5.). Záštitu nad projekcemi v regionech převzali hejtmani jedenácti krajů a primátoři a starostové jednotlivých festivalových měst.

Počet filmových projekcí v jednotlivých městech závisel na celkovém počtu promítacích dnů a sálů. Například v Brně a Plzni se během osmi, resp. sedmi dnů promítlo 35, resp. 31 filmů. V menších městech se promítlo v průběhu tří až pěti dnů v jednom sále 15 až 25 snímků, které z celkové nabídky vybrali sami pořadatelé z každého jednotlivého města.

Celkově se regionální ozvěny festivalu konaly v 18 sálech a uskutečnilo se přes 300 projekcí. Festival v regionech navštívilo celkem 21 218 diváků, z toho 13 700 v rámci promítání pro školy.

O SMYSLU FESTIVALU

Jeden svět se soustřeďuje na dokumenty, které se snaží jít pod povrch každodenních událostí. Uvádí filmy, které odhalují, kladou zneklidňující otázky a nabourávají stereotypy. Festival podstatným způsobem doplňuje to, co mizí nebo vůbec není přítomno v českých médiích a nabízí tak možnost hlubšího pochopení důležitých zahraničně-politických a společenských témat. Jeden svět pomáhá informovat veřejnost o současném světovém dění, jeho tíživých problémech a zásadních změnách a přispívá tím k veřejné diskusi o roli, kterou má nebo může mít český občan a český stát v globálně propojeném světě a v zemi, ve které žije. Festival především inspiruje a posiluje ty, kteří věří, že osobní občanská angažovanost může přinést skutečnou a pozitivní změnu.

PARTNEŘI FESTIVALU

Generální partnerem byl letos opět Plzeňský Prazdroj a hlavním partnerem Metrostav. Již tradičně byli spolupořadatelé festivalu Ministerstvo kultury ČR a Hlavní město Praha. Hlavním mediálním partnerem byla Česká televize.

Festival dále významně podpořili: Program EU MEDIA, Česko-německý fond budoucnosti, HIVOS a East East program Open Society Fondu. Oficiálním dopravcem byla ČSA, Panasonic byl technickým partnerem projekcí.

JEDEN SVĚT SE ZÁROVEŇ TĚŠÍ DLOUHOLETÉ PODPOŘE ZE STRANY TĚCHTO INSTITUCÍ:

British Council, Goethe Institut, Velvyslanectví Nizozemského království, Francouzské velvyslanectví, Velvyslanectví Švýcarské konfederace, Kanadské velvyslanectví a Velvyslanectví Spojených států amerických.

DALŠÍMI VÝZNAMNÝMI MEDIÁLNÍMI PARTNERY FESTIVALU BYLI:

Český rozhlas, Lidové noviny, Hospodářské noviny, Reflex, The Prague Post, Houser, Respekt, Hype Magazine, JCDcaux, EuroAWK, Radio 1, PosterMediaNetwork a Atlas.

HODNOCENÍ FESTIVALU

Po ukončení festivalu jsme provedli emailovou a internetovou dotazníkovou akci mezi partnery a diváky festivalu. Dotazník vyplnilo a odeslalo 64 respondentů z řad dobrovolníků a partnerů a 78 respondentů z řad běžných festivalových diváků. Z dotazníku vyplynula značná spokojenost s programem, kvalitou vybraných filmů a s celkovou organizací festivalu. V části, v níž jsme se ptali na kvalitu filmů, oznámkovalo 63 respondentů filmy jedničkou, 49 jich zvolilo dvojku. Na vybranou měli škálu od 1 do 5 jako ve školním hodnocení. Organizaci festivalu kladně hodnotilo jedničkou 53 respondentů a dvojku 61 respondentů.

Celkově hodnocení festivalu v dotazníkové akci dopadlo takto: 73×1 , 47×2 , 6×3 , 6×4 , 2×5 . Velice kladně byla hodnocena přítomnost zahraničních hostů a také debaty, které se konaly po jednotlivých projekcích. Zároveň bylo poměrně dobře hodnocené i slavnostní zahájení a zakončení, část externích hodnotitelů uvítalo kvalitativní posun ve srovnání s předchozími ročníky. Spokojenost s festivalem byla ještě posílena komentářem, který velká část respondentů doplnila k dotazníku (viz některé z citací v příloze „Jak hodnotili Jeden svět jeho diváci?“)

Pokud jde o kritické poznámky k tomto ročníku, vládla celkem jasná shoda mezi dotazníkovým šetřením a interní analýzou, kterou jsme si udělali my sami ve festivalovém teamu. Nejproblematictější bodem bylo jednoznačně načasování festivalu. Příliš teplé počasí, čarodějnice, mistrovství světa v hokeji, zkouškové období, blízkost s termínem Febiofestu, který Jednomu světu bezprostředně předcházela, a časové překrývání s festivalem Finále Plzeň, to vše byly faktory, které ovlivnily návštěvnost tohoto ročníku. Ta byla nižší než v roce předchozím. Špatné načasování bylo zapříčiněné přesunem Febiofestu z února na přelom března a dubna, což v tomto roce vytlačilo Jeden svět z „jeho“ tradičního (a mnohem lepšího) termínu v první polovině dubna na dobu až na přelomu dubna a května. Abychom se do budoucna vyhnuli tomto problému, rozhodli jsme se příští rok uspořádat Jeden svět začátkem března.

Další kritické poznámky se dotýkaly dlouhodobého problému neodpovídajícího zázemí kin. Tento problém si mnohem více než diváci uvědomovali členové pořadatelského týmu.

VIZUÁL, SPOT A PROPAGACE FESTIVALU

Jeden svět zdaleka není jen o utrpení, nouzi a problémech, kterým čelí současný svět, ale také o zjištění, že není důvod spoléhat na žádné „spasitele“ a „hrdiny“ a že je možné vzít osud světa do svých rukou. Snímky promítané na Jednom světě jsou povzbudivým svědectvím o tom, že mnoho lidí to už dělá a že se jim toho hodně daří, navzdory rozšířené skepsi. Na stejném principu je také postavena filozofie Člověka v tísní, organizace pořádající Jeden svět a působící v Iráku, Afghánistánu, Etiopii, Namibii, na Kubě, v Bělorusku a v řadě dalších zemí, kde lidé potřebují pomoci, aby se mohli postavit na vlastní nohy.

Vizuál letošního festivalu s opuštěným oblekem Supermana a heslo „Když si hrdinové vezmou dovolenou...“, jež bylo dále rozpracováno ve festivalovém spotu, to vše odkazovalo na to, že si skutečně každý z nás tu „hrdinskou“ roli může alespoň na chvíli vzít na sebe a že řada lidí to už nenápadně a zcela samozřejmě dělá. Vizuál patřil mezi velice kladně hodnocené položky (59 × 1, 43 × 2) a festivalová znělka dokonce mezi nejlépe hodnocené elementy tohoto ročníku (78 × 1, 28 × 2).

Kreativní návrh kampaně „Když si hrdinové vezmou dovolenou...“ byl dílem firmy Saatchi & Saatchi. Televizní spot a znělku festivalu vyrobila produkční společnost U.F.O. režiséra Davida Raucha. Vznik festivalové znělky umožnila dále studia UPP, Avid Movie a Soundsquare.

Komunikační strategie festivalu byla postavena především na televizních upoutávkách (šot běžel 50krát na ČT), na poměrně velkém počtu citylights (celkem 700 ploch firem J.C. Decaux a Euro AWK v Praze), na čtyřstránkových přílohách v Lidových novinách a MF Dnes, inzerci v tisku (Lidové noviny, Hospodářské noviny, Respekt, Reflex, The Prague Post), rozhlasové propagaci (Český rozhlas a Radio 1) a na výrobě vlastních tiskovin (plakáty, programové skládačky a katalogy. Podrobný rozpis je v Příloze č. 3.

VE ZNAMENÍ VÝRAZNÝCH OSOBNOSTÍ A OCEŇOVANÝCH FILMŮ:

Jeden svět 2005 uvedl jak díla uznávaných tvůrců s rozsáhlou, mnohokrát oceněnou filmovou tvorbou, jakými jsou Raymond Depardon, Alexander Gutman, Pirjo Honkasalová, Kim Longinottová, Nicolas Philibert, Avi Mograbi, Jonathan Stack nebo Jean-Marie Teno, tak nejnovější díla mladých talentovaných autorů, kteří už zaujali svými předchozími filmy, na příklad režisérka Ditsi Carolinová (Bunso – nejmladší vězeň) a Simone Bittonová (Zeď). Zároveň festival věnoval patřičný prostor i nástupu nové generace velice nadaných filmařů prezentovaných režisérkou filmu „Fragmenty z Bosny“ Claudií Tosiovou a mladým polským filmařským párem Hannou Polakovou a Andrzejem Celínským, jejichž snímek „Děti ze stanice Leningradská“ byl v roce 2004 nominován na Oscara. Nadmíru zdařilý debut norské režisérky Brit Hundsnæs „Má milovaná holčička“ dokonce vyhrál hlavní cenu festivalu.

Jeden svět 2005 uvedl mnoho filmů již oceněných na významných zahraničních festivalech, například film „Pianista z Bagdádu“, oceněný na festivalu Sundance, nebo působivý dokument „Libérie – barbarská válka“, jenž získal hlavní cenu na festivalu IDFA v Amsterdamu. Na Jeden svět se zároveň svým novým dílem vraceli i tvůrci, kteří v předchozích letech uspěli jak u porot, tak u diváků. Příkladem budiž nejnovější film izraelské autorky Zurie Anatové „Odsouzeny k manželství“, která v si v roce 2003 odnesla Cenu za nejlepší režii, či snímek natoče-

ný podle pravidel manifestu Dogma 95 „Drsné mládí“ norské režisérky Margreth Olinové, která v minulém roce získala Cenu za nejlepší krátký film.

Pozvání k účasti v hlavní porotě znovu přijaly výrazné osobnosti dokumentárního filmu: Ana Glogowská (Francie), která zastávala řadu let funkci ředitelky dokumentárního oddělení televizní stanice Canal Plus a působila na mnoha filmových festivalech jako poradkyně či programová koordinátora, Don Edkins (Jižní Afrika), zakladatel i hlavní producent velmi úspěšného projektu Steps for the Future a v současnosti připravovaného, velice očekávaného seriálu Steps for Democracy. Dále to byli rakouský režisér, kameraman a producent Nikolaus Geyrhalter, jenž patří mezi nejvýraznější evropské režiséry mladší generace, a jeden z nejznámějších a nejkontroverznějších tvůrců, mnohokrát zakazovaný indický dokumentarista Anand Patwardhan. Českou republiku zastupovala v hlavní porotě Alena Müllerová, vedoucí útvaru Dlouhodobé programové strategie a vývoje České televize.

Jak je již tradicí Jednoho světa, do poroty primátora hlavního města Prahy usedli ředitelé a dramaturgové významných mezinárodních festivalů: Claas Danielsen, ředitel Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Lipsku a Head of Studies projektu Discovery Campus, Tine Fischerová, programová ředitelka dánského festivalu CPH:DOX, Tiina Lökková, ředitelka filmového festivalu Black Nights v Tallinu, Juukka-Pekka Laakso, ředitel Tampere Film Festivalu, jednoho z nejvýznamnějších festivalů krátkého filmu v Evropě, a Ilana Tsurová z Izraele, programová ředitelka Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Docaviv.

Členové poroty Rudolfa Vrby byli lidé, kteří by sami mohli být hrdiny lidskoprávních dokumentů – političtí a sociální aktivisté, kteří se vzepřeli nespravedlnosti a porušování lidských práv: Jarmila Kuchárová (Česká republika) - terénní sociální pracovnice neziskové organizace Člověk v tísni; Ales Bjalacki (Bělorusko) - zakladatel a předseda ilegálního hnutí na obranu lidských práv Viasna; Gheorghe Briceag (Moldavsko) - právník, držitel ceny Homo Homini za rok 2004; Mirvari Gehramanliová (Ázerbajdžán) - jedna ze zakladatelek a ředitelka Komise pro ochranu práv zaměstnanců v ropném průmyslu; Hanna Chodasová (Ukrajina), aktivistka v problematice AIDS ze společnosti All-Ukrainian Network of PLWH.

V předchozích letech byl Jeden svět programově do značné míry o jeden rok zpožděn ve srovnání s těmi nejvýznamnějšími festivaly ve světě věnujícími se dokumentárnímu filmu (Amsterdamská IDFA, Hot Doc v Torontu, Sheffield ve Velké Británii, FID Marseille a Cinema du Reel ve Francii, Visions du Réel v Nyonu, Berlinale, Lipsko a Mnichov v Německu). V tomto roce poprvé Jeden svět uváděl nejnovější díla předních světových dokumentaristů paralelně nebo téměř paralelně s nejvýznamnějšími dokumentaristickými festivaly ve světě. Stalo se tak v důsledku systematické práce programového teamu, zároveň to svědčí o dobré mezinárodní pověsti Jednoho světa.

FILMOVÝ PROGRAM

Základní osou festivalu zůstaly: hlavní soutěž, soutěžní kategorie krátkých forem a speciální soutěžní kategorie Máte právo vědět. V nich se filmy utkaly o Cenu ministra kultury České republiky za nejlepší film a Cenu za nejlepší režii udělovanou Hlavní porotou, dále o Cenu Rudolfa Vrby, Cenu primátora hlavního města Prahy udělovanou nejlepšímu krátkému filmu, Cenu diváků zaštitěnou Plzeňským Prazdrojem, Cenu Českého rozhlasu za kreativní použití hudby a zvuku v dokumentárním filmu a o Zvláštní cenu za významný přínos k obhajobě lidských práv, o níž tradičně rozhodovala porota pod patronátem Václava Havla. V rámci nesoutěžních tematických bloků uvedl Jeden svět 73 dokumentů rozdělených do těchto sekcí: Ženským hlasem, Film a žena (retrospektiva), O lásce (dokumenty z nových členských států EU), Jeden svět dětem, Generation Next, Právo na tradici, Výběr z Les Films d'Ici, HIV/AIDS: Globální výzva, Severní Korea: Na věčné časy?, Bosenské fragmenty, Made in China, Africké stíny, Zaostřeno na Irák a Filmy porotců.

VÍTĚZNÉ FILMY:

- **Cena ministra kultury za nejlepší film:** Má milovaná holčička / B. J. Hundsnesová / Norsko
- **Cena za nejlepší režii (členové hlavní poroty udělili ceny dvě):**
 - Tři komnaty melancholie / P. Honkasalová / Finsko
 - Bunso — nejmladší vězeň / D. Carolinová / Filipíny
- **Zvláštní uznání hlavní poroty:** Zdroj / M. Mareček / Česká republika
- **Cena primátora hl.města Prahy:** Druhá třída / G.D. Nguele / Kamerun
- **Čestné uznání poroty primátora hl. m. Prahy:** Muzejní kousek / J. Smith / Velká Británie
- **Zvláštní cena za film, který výjimečným způsobem přispívá k ochraně lidských práv, udělená pod patronátem Václava Havla:** Mírotvůrci / P. Cowan / Kanada
- **Cena Rudolfa Vrby:** Smrt v Gaze / J. Miller / Velká Británie
- **Čestná uznání poroty Rudolfa Vrby:** Bílí havrani / J. Feindt, T. Trampeová / Německo
 - Zabte je všechny! / R. Glucksmann, D. Hazan, P. Mezerette / Francie
- **Cena Českého rozhlasu:** Oděsa Oděsa... / M. Boganimová / Izrael, Francie
- **Divácká cena Plzeňského Prazdroje:** Zdroj / M. Mareček / Česká republika

DĚTI A ŽENY JAKO NEJVÝRAZNĚJŠÍ TÉMA TOHOTO ROČNÍKU:

Více než miliarda dětí – tedy každé druhé dítě – žije v chudobě, v zemích rozvrácených válkami nebo v komunitách nakažených virem HIV. Tento velice zneklidňující a zavazující stav dosvědčovala skupina velice působivých filmů v soutěžních a některých nesoutěžních sekcích. Výsledkem tohoto zvláštního zaměření na děti a skutečně nesmírně silného zážitku, který jednotlivé filmy přinášely, je i fakt, že všechny tři filmy oceněné hlavní porotou se věnovaly dětem: dětským obětem války v Čečensku (Tři komnaty melancholie); dětem z chudých filipínských slumů, které končí ve věznicích a umírají ještě dříve než dospějí (Bunso – nejmladší vězeň) a dětem z na první pohled bezproblémových bohatých evropských rodin, jež se stávají oběťmi toho nejstrašnějšího zneužití – incestu (Má milovaná holčička).

Filmy věnující se dětem a mladým lidem byly v rámci speciální kategorie Generation Next nabídnuty i středním školám. Po ukončení festivalu jsou právě filmy z této kategorie ošetřeny po stránce promítacích práv a stávají se součástí kolekce, která je nabízena školám k trvalému použití.

Dalším výrazným tématem sedmého ročníku festivalu byly ženy a ženská práva. Na festivalu jsme uvedli v kategorii Ženským hlasem kolekci pěti filmů, která představila nejnovější dokumenty zabývající se postavením žen v různých kulturách a porušováním ženských práv. Kromě toho byla jednou z nejzajímavějších částí letošního festivalu speciální retrospektiva významných světových filmařek. Naše pozvání vybrat filmy do této kategorie přijaly čtyři dokumentaristky, které patří mezi ty nejuznávanější: Barbara Koppleová z USA, Pirjo Honkasalová z Finska, Kim Longinottová z Velké Británie a Lourdes Portillová z Mexika.

Partnerská organizace, Nadační fond Slovak-Czech Women's Fund, organizovala v rámci festivalu Jeden svět pětidenní seminář „Inovativní přístupy v podpoře a prosazování ženských práv“, který byl zaměřený na možnosti využití dokumentárního filmu a digitálních videotechnik v práci lidskoprávních a ženskoprávních organizací. Seminář umožnil setkání aktivistek ženskoprávních organizací a autorek dokumentárních filmů z České republiky, Albánie, Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Maďarska, Makedonie, Polska, Ruska, Srbska a Černé Hory, Slovenska, a Spojených států Amerických.

Samozřejmě, jak je již tradicí Jednoho světa, v programu festivalu nechyběly ani filmy a debaty zabývající se krizovými oblastmi, a jako obvykle tyto filmy patřily mezi nejvyhledávanější. Irák, Izrael a Palestina, Afghánistán, Kongo, Libérie, Súdán, Severní Korea, Bělorusko nebo Čečensko vystoupily na světlo v několika dokumentech, které byly součástí soutěžních i nesoutěžních programových sekcí.

ČESKÉ DOKUMENTY:

Zastoupení českého dokumentu v programu festivalu bylo výraznější než kdykoliv předtím. Po dobrých zkušenostech z tohoto roku hodláme v hojnějším uvádění českých dokumentů i nadále pokračovat. V rámci Jednoho světa 2005 se uskutečnily světové premiéry dvou nových českých dokumentů, které se poprvé představily jak domácímu publiku, tak i zahraničním hostům. Jednalo se o nový film Martina Marečka „Zdroj“ a nejnovější film Pavla Kouteckého „Pojď blíž, cukrátko (Česko-jihoafrické sny)“. Marečkův film získal na festivalu Jeden svět Diváckou cenu Plzeňského Prazdroje a Zvláštní uznání Hlavní poroty.

Kromě toho Jeden svět 2005 ještě uvedl následující dokumentární filmy českých tvůrců: „Afoňka už nechce pást soby“, (M. Ryšavý), „Eshq“ (J. Počtová) a následující filmy, které vznikly v koprodukcii České televize, hlavního mediálního partnera Jednoho světa: „Kamenolom boží“ (B. Rychlík), „Den E“ (E. Hníková, V. Janeček, I. Miloševič), „Holocaust III. – Za hradbami ghett“ (P. Jančárek, M. Maryška), „To všechno z lásky“ (T. Kudrna), „Má šťastná hvězda“ (H. Třeštíková), Sláva republiky (M. Řezníček) a „V kruhu znovuzrození“ (V. Poltikovič).

Zároveň v rámci festivalu uskutečnila i odborná debata „Film a vzdělávání“ která se věnovala otázkám týkajícím se reflexe moderních českých dějin v dokumentárních filmech a možnostech jejich využití ve vzdělávání. Jeden svět patří mezi průkopníky využití dokumentárních filmů ve výuce a jeden z jeho nejúspěšnějších nových projektů je právě vázán na distribuci novějších českých dokumentů věnovaných moderním dějinám Československa na střední školy.

Debaty se zúčastnil například Jiří Stránský, předseda Rady Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, Alena Müllerová, vedoucí útvaru Dlouhodobé programové strategie a vývoje České televize, režiséři Helena Třeštíková a Pavel Štingl. Na debatě ještě participovali zástupci následujících organizací a institucí: Asociace Film & Sociologie, Česká národní agentura Mládež, Česká televize, Česko-německý fond budoucnosti, Ministerstvo kultury ČR, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Ministerstvo zahraničních věcí ČR, Nadace Eurotel, Nadační fond pro vzdělávání, Národní filmový archiv, Národní ústav odborného vzdělávání, Kino Aero, Open Society Fund Praha, Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky, Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie a Výzkumný ústav pedagogický v Praze.

PROPAGACE STŘEDOEVROPSKÉ DOKUMENTÁRNÍ TVORBY:

Za účelem zviditelnění dokumentů natočených ve visegrádském regionu inicioval pražský festival Jeden svět ve spolupráci s partnery v Polsku (Krakovský filmový festival), Maďarsku (Maďarský filmový týden) a Slovensku (Jeden svet Bratislava) ustavení „Visegrádské ceny“. Národní poroty sestavené každým ze zmiňovaných festivalů mají za úkol vybrat jeden dokument, který podle jejich názoru má potenciál být úspěšný nejen před domácím publikem, ale také na mezinárodních festivalech. Ustanovení Visegrádské ceny je podpořeno Mezinárodním visegrádským fondem. Vítězové Visegrádské ceny z České republiky a Slovenska byli oznámeni během festivalu Jeden svět. Vítězi se staly filmy „Miluj bližního svého“ slovenského režiséra Dušana Hudce a „Kamenolom boží“ českého režiséra Břetislava Rychlíka.

Kromě založení Visegrádské ceny Jeden svět v uplynulých dvou letech vytvořil databázi a videoknihovnu vybraných dokumentárních filmů vyrobených v zemích střední Evropy po roce

1989. V minulém roce v rámci projektu Visegrádské dokumentární knihovny vydal tým Jednoho světa katalog. V katalogu jsou základní informace o vybraných dokumentárních filmech a videích, které byly vyrobeny ve visegrádských zemích v rozmezí let 1989 až 2002. Kromě katalogu lze informace vyhledat na internetové adrese www.visegrad-doc.cz.

JEDEN SVĚT ON-LINE:

Nejdůležitější novinkou tohoto ročníku festivalu bylo promítání prostřednictvím internetu. Malá a poměrně laciná digitální kamera už před několika lety zapříčinila skutečný převrat v tom, jak a kde všude dokumentární filmy vznikají. Je velice pravděpodobné, že v nejbližší době způsobí digitální technologie, internet a tzv. nová média také zásadní změnu v tom, jak a kde se lidé na dokumentární film dívají a kde ho vyhledávají. Vzhledem k obrovské rychlosti, kterou se vyvíjí digitální technologie a internet, je skutečně možné, že to, co je dnes považováno za "pionýrské" počínání, bude během pouhých par let běžným standardem. Možná už zanedlouho budeme filmy (včetně těch dokumentárních), o kterých jsme slyšeli nebo četli, vyhledávat na internetu, podobně, jak to dnes děláme, když v rozhlase zaslechneme novou píseň oblíbené kapely. Otevřeme specializované webové stránky a jednoduše si ten snímek – stejně jako písničku – „stáhneme“. Právě zkušenosti hudebního průmyslu ukázaly, že tento proces nemusí být nutně pirátský.

Ve spolupráci s portálem live.atlas.cz v tomto roce Jeden svět poprvé nabídl zájemcům část festivalového programu i na internetu. V průběhu festivalu bylo možné on-line shlédnout tyto filmy: „Eshq“, „Kamenolom boží“, „Miluj bližního svého“, „Made in China“ a „Soulský vlak vysvobození“. Krom toho na speciálních stránkách portálu Atlas (Film Pub) byly ke shlédnutí několikaminutové ukázky z asi čtyřiceti snímků. Uživatelé internetu si mohli prohlížet nabídnuté filmy ve třech různých kvalitách, v závislosti na rychlosti připojení, které mají k dispozici: 800, 500 a 200 kbps.

Výsledky byly překvapivé i pro nás samotné. Před festivalem jsme přemýšleli o tom, jak je pro nás velice důležité, aby se Jeden svět jak v českém, tak i v mezinárodním kontextu zařadil mezi festivaly, které mezi prvními krácejí ještě neprošlapanou, ale velice perspektivní cestou digitalizace a internetového streamování. Neočekávali jsme ale, že návštěvnost stránek bude tak velká. V období mezi 28. 4. a 5. 5. navštívilo One World TV (streamování celých filmů) 4 236 diváků. Ukázky z festivalových filmů v období mezi 22. 4. a 28. 5. 2005 navštívilo 8 020 diváků.

Krom streamování filmů na Internetu jsme v tomto roce provedli ještě jeden velice důležitý experiment s distribucí filmů prostřednictvím digitálních technologií. V rámci projektu One World On-line Praha <-> Berlín byly vybrané festivalové snímky („Eshq“, „Kamenolom boží“, „Mirotvurci“ a „Být skinheadem“) v digitální formě „transportovány“ a promítány v Berlíně, Drážďanech, Hannoveru a Hamburku. Na projektu podporovaném Česko-německým fondem budoucnosti se podílela společnost Eyz, která je pořadatelem Jednoho světa v Berlíně. Zároveň se v Divadle Minor za účasti hostů z Německa uskutečnil workshop na téma Internet, video a lidskoprávní osvěta.

ŠKOLNÍ PROJEKCE A JEDEN SVĚT DĚTEM:

Dva měsíce před festivalem byly osloveny všechny základní a střední školy v Praze. Patnáctičlenný tým dobrovolníků navštěvoval jednotlivé školy a s konkrétními pedagogy probíral nabídky filmů a vysvětloval způsob přihlašování. Školy měly možnost samy vybrat konkrétní film a určit promítací čas, který jim nejvíce vyhovoval. Ke každé projekci byl zajištěn host a moderátor na následnou debatu. Při všech školních projekcích probíhalo hlasování o nejlepším filmu. Zároveň byly tyto projekce spojené s vyhlášením výtvarné soutěže, pořádané spolu s Českou televizí. Celkem se v Praze konalo 24 dopoledních projekcí pro školy a promítání se zúčastnilo 34 základních škol (1917 žáků) a 21 středních škol (2933 studentů). Některé školy po promítání navštívily ještě výstavu v Galerii Langhans, věnovanou problematice AIDS a globální rozvojové výchově.

Studentům středních škol a vyšším ročníkům základních škol byla nabídnuta kolekce filmů ze sekce „Generation Next“. Po loňském úspěšném zavedení jsme se letos rozhodli znovu uvést i několik dokumentů pro děti od 8 do 13 let, které byly uvedeny v kategorii Jeden svět dětem a jež byly promítány nižším ročníkům základních škol. Šlo o filmy zaměřené na děti a určené především jim. Dávaly jim možnost sledovat autentické životní příběhy jejich vrstevníků nejen v zemích s kulturou podobnou té naší, ale i těch, jejichž životní podmínky a styl jsou úplně jiné. Celkem bylo dětem nabídnuto sedm filmů, které byly všechny nadabovány do češtiny.

Podobný proces probíhal i v regionálních centrech, v nichž se konaly ozvěny Jednoho světa. Vždy byl vyčleněn alespoň jeden koordinátor, který se v rámci příprav festivalu věnoval výlučně oslovování škol a organizování dopoledních projekcí pro školy. Tento přístup se velice osvědčil. Celkem navštívilo v regionech školní projekce 13,700 studentů, což představovalo 30% nárůst oproti předchozímu ročníku.

STUDENTSKÉ FILMOVÉ KLUBY:

Již druhým rokem pořádají ve svém volném čase skupinky aktivních studentů na středních školách projekce pro spolužáky. Využívají k tomu prostor a vybavení škol, po projekcích pořádají další doprovodné aktivity jako jsou besedy s hosty, ochutnávky tradičních jídel, výstavy. Do dnešního dne studenti uspořádali již téměř stovku projekcí, do jejich organizace se postupně zapojilo osmdesát studentů z třiceti škol různého typu z celé České republiky. Pro tyto studenty pravidelně pořádáme třídní setkávání. Jejich programem jsou modelové projekce, diskuse s hosty, filmovými tvůrci a odborníky, tematické workshopy a výměna zkušeností. Takové setkání nejaktivnějších studentů se konalo také během letošního festivalu. Z minulých let víme, že návštěva „skutečného“ festivalu v Praze vždy působí na zúčastněné středoškoláky jako silná motivace do budoucna.

CELOROČNÍ PŮSOBNÍ NA ŠKOLÁCH:

Projekt Jeden svět na školách prostřednictvím dokumentárních filmů, fotografií, plakátů, komiksu nebo internetu vychovává žáky základních a středních škol k toleranci a základním lidským hodnotám, na kterých je vystavěna demokratická společnost, a snaží se podněcovat mezi nimi diskuse o tématech spojených s problematikou lidských práv. Projekt napomáhá tomu, aby žáci začali přemýšlet o dané problematice, kladli si otázky a hledali na ně odpovědi. Konfrontace s příběhy a osudy, ve kterých lze najít paralely s jejich vlastními životy, podněcuje studenty k tomu, aby si na prezentované otázky utvářeli vlastní názory a aby o nich přemýšleli.

Jeden svět na školách využívá filmy, které odrážejí skutečnost dnešního světa, aniž by se přitom snažily divákům kázat o jediné pravdě. Filmy jsou vybírány tak, aby provokovaly a otevíraly podstatná a důležitá témata dnešního světa. Čím silnější emocionální zážitek filmy žákům a studentům nabídnou a podnítl je k diskusi s ostatními, tím silněji a pevněji se utváří také jejich názory a porozumění.

Jeden svět na školách pořádá pro učitele z participujících škol také pravidelné semináře, jejichž smyslem je vysvětlit a poradit pedagogům, jak co nejlépe a nejefektivněji využívat výukové materiály a také jak zapojit do hodin moderní vyučovací metody. Příprava a plánování seminářů a tvorba projektových materiálů jsou výsledkem práce zkušených pedagogických pracovníků, kteří pracují v rámci expertní skupiny Jednoho světa na školách a školí méně zkušené kolegy. Tyto semináře jsou akreditovány Ministerstvem školství ČR.

V současnosti je do programu „Jeden svět na školách“ zapojeno 429 učitelů z 291 středních škol a 235 učitelů z 201 základních škol. Krom dokumentárních filmů na videokazetách nebo DVD a školících seminářů poskytujeme školám také profesionální příručku k používání filmů Jednoho světa a metodické expertní vedení. Tématické oblasti, kterým se v rámci programu věnujeme, jsou: rasismus, Romové, „Lidé v pasti“, krizové oblasti, rozvojová spolupráce, drogy, československá historie, vyrovnání se s minulostí, dokumenty pro děti, „Generation Next“.

CENA HOMO HOMINI:

Festival se opět stal příležitostí k prezentaci ceny Homo Homini, kterou společnost Člověk v tísní každoročně uděluje lidem, kteří výrazně přispěli k boji za demokracii a lidská práva. Cenu za rok 2004 udělila společnost Člověk v tísní Gheorghemu Briceagovi z Moldavska. Gheorghe Briceag strávil deset let v gulagu a sedm let ve vyhnanství. Po propuštění na svobodu vystudoval práva a dodnes navštěvuje soudy, aby svým spoluobčanům pomohl v různých sporech s moldavským státem a s jeho úředníky. Kromě toho se snaží pomáhat svým někdejšími spoluvězni. V minulém roce se mu podařilo zabránit, aby městská rada obnovila uprostřed Bělců Leninův pomník. V Bělcích, městě ležícím severně od Kišiněva, kde mají silnou pozici proruský orientovaní komunisté, je Gheorghe Briceag považován za symbol, který pomáhá ovlivňovat smýšlení veřejnosti v demokratickém duchu.

HIV/AIDS:

Globální výzva, globální odpovědnost: Průměrem 8000 lidí, kteří na celém světě denně zemrou na AIDS, je tato nemoc už teď čtvrtou nejčastější příčinou úmrtí. Subsaharská Afrika i nadále zůstává nejvíce zasaženým regionem. Nejnovější zprávy OSN ale ukazují na dramatické šíření viru HIV v některých částech Asie (Indie, Thajsko) a východní Evropě, kde se počet nakažených od roku 1999 do roku 2002 ztrojnásobil. Mezi nejvíce postižené státy patří Ukrajina, Rusko a Estonsko. Celkový počet lidí nakažených virem HIV v těchto státech dosahuje podle některých odhadů 1,8 milionu.

Z těchto důvodů se HIV/AIDS stal jedním z důležitých tematických sekcí letošního ročníku Jednoho světa. Tři vybrané filmy - Tvář v tvář AIDS, Doktor Nageš a Sirotci z Nkadly - měly za cíl ukázat, do jaké míry jsou HIV/AIDS globální hrozbou, která může přerůst v krizi celosvětového rozměru. Mnoho dalších filmů, které se věnují problematice AIDS, bylo k dispozici ve festivalové videotéce.

Mimo to se v Galerii Langhans se uskutečnila výstava fotografií známého fotografa Jana Šibíka, držitele prestižní ceny World Press Photo, nazvaná „Chci ještě žít“, která dokumentovala těžkou situaci lidí nakažených virem HIV a trpících AIDS v ukrajinské Oděse. Své fotky s tematikou AIDS vystavil i holandský fotoreportér a autor knihy „Mwendanjangula, AIDS in Zambia“ Geert van Kesteren. Tyto fotografie získaly mnoho mezinárodních ocenění a často jsou publikovány ve světových časopisech. Van Kesteren pracoval také pro UNICEF, News Week, Stern a další časopisy a organizace.

V prostorech galerie uspořádal Jeden svět i setkání zástupců nevládních organizací věnujících se problematice HIV/AIDS z České republiky, Jižní Afriky, Nizozemska, Ukrajiny, Ruska, Estonska, Lotyšska, Srbska a Černé Hory a Albánie. Účastníci setkání strávili společně dva dny vyměňováním zkušeností a diskusemi o různých úspěšných strategiích a již vyzkoušených postupech, zejména těch, které se zakládají na využití filmu a videa. Výstava a programová sekce se uskutečnily za podpory HIVOS a programu MATRA Nizozemského velvyslanectví.

ODBORNÁ A PROFESNÍ SETKÁNÍ:

V rámci Jednoho světa proběhl v divadle Minor dvoudenní seminář „Podstata a okraje dokumentární tvorby“, na kterém se šest pozvaných režisérů z České republiky, Německa a Velké Británie pokusilo na konkrétních případech z vlastní tvorby ilustrovat obecnější otázky dokumentárního žánru v dnešní Evropě. Jedním z cílů bylo rozpoutat diskusi o způsobech, kterými dokumentární filmy mohou vyjadřovat svá sdělení mimo zemi svého původu a způsoby reakcí zahraničního obecnstva. V průběhu semináře se střetly dokumentaristické tradice jednotlivých zemí, jejich silné a slabé stránky. Účastníci se pokusili hledat možnosti vzájemného interkulturního obohacení.

Své filmy představili a o své režisérské a produkční zkušenosti se podělili tito filmaři: Sean McAllister (film *Pianista z Bagdádu*), Sebastian Heinzl (film *89 mm*), Jochen Frank (film *Afgánci nezlírají*) a Ben Stark (film *My jsme indiáni*) Martin Řezníček (film *Sláva republiky*), Vratislav Šlajer (producent filmu *Zdroj*). Seminář moderovali Sirkka Moeller (Velká Británie), programová ředitelka Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Sheffieldu, Claas Danielsen (Německo), ředitel Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Lipsku, a Marek Hovorka (ČR), ředitel Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě.

V rámci snahy podpořit nevládní a kulturní organizace v jiných zemích, kde se filmové festivaly s lidskoprávní tematikou teprve začínají organizovat, se znovu ve rámci festivalu Jeden svět konalo setkání nazvané „Festivals Meet Festivals“. Vedle zkušených pořadatelů filmových festivalů z Francie, Izraele, Finska, Německa, Velké Británie, Polska, Slovenska a České republiky se setkání zúčastnili i představitelé začínajících festivalů z Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Srbska, Albánie, Maďarska, Ukrajiny, Moldávie a Ruska. Na setkání měli účastníci příležitost poradit se v otázkách programování, získávání grantů, organizace, propagace a spolupráce s médii.

DOPROVODNÉ PROGRAMY V REGIONECH:

I v regionech se po velkém počtu projekcí uskutečnily debaty. V Brně proběhla například diskuze s právníky programu „GARDE – Globální odpovědnost“, pořádaného Ekologickým právním servisem, o tématu odpovědnosti nadnárodních korporací; v Pardubicích diskuse s Mgr. Pavlem Kouteckým (FAMU) a Janou Počtovou (autorkou filmu Eshq) o současných trendech v dokumentárním filmu; V Rožnově beseda o genetice s RNDr. Josefem Janečkem nebo v Opavě beseda „Polský sociální dokument 21. století“ za účasti doc. PhDr. Dobrochna Daberta z poznaňské Univerzity A.Mickiewicze.

FILMOVÝ PROGRAM BYL DOPROVÁZEN BOHATÝM DOPROVODNÝM PROGRAMEM.

- **V Brně** se v rámci festivalu konaly tři výstavy: „Afgánistán“ – výstava fotografií Ivy Zímové; výstava fotografií Jana Šibíka ze sedmi zemí světa zmítaných válkou a „Knihy místo zbraní“ – výstava fotografií o obnově univerzitní knihovny v Grozném.
- **V Českých Budějovicích** se konala výstava fotografií Jaroslava Müllera „Welcome to Iraq“ ve festivalové maringotce na nám. Přemysla Otakara II; výstava fotografií Ireny Veselé – Novotné „Arménie a Náhorní Karabach II“; výstava „Zmizelí sousedé“, uspořádaná v rámci projektu Vzdělávacího a kulturního centra Židovského muzea a výstava výtvarných prací dětí z Českobudějovicka i z uprchlických táborů „Sportujem, sportování malujem“.
- **V Hradci Králové** se konala výstava Jindřicha Štreita „Tak daleko, tak blízko“, představující soubor fotografií pořízených v Ingušsku a Čečensku, a dále koncert kapely Újezd, která byla založena v azylovém zařízení Ministerstva vnitra v Červeném Újezdu.
- **V Liberci** na zahajovacím open-air koncertu na náměstí Dr. Edvarda Beneše vystoupili afričtí hudebníci a tanečníci. Výstavu fotografií Karla Strachoty „Krásní a chudí“ z Etiopie doprovázela charitativní aukce výtvarných prací studentů a žáků uměleckých škol regionu a regionálních výtvarníků. Její výtěžek byl poukázán na podporu projektu Člověka v tísní na pomoc etiopského školství.
- **Open-air koncert se konal i v Olomouci** na Horním náměstí. Vystoupila zde hudební skupina Ivo Batoušek & Jumping Drums. V Olomouci se konaly také dvě výstavy: „Zrcadlení: Linda Wallace, Nicolas Provost, Felix Gmelin“ a výstava fotografií Jana Šibíka „Chci ještě žít“.
- **V Ostravě** se konala výstava fotografií „Romové v ČR“ a série moderovaných diskusních večerů na témata Ženským hlasem (o potlačování ženských práv), Máte právo vědět (o genetické modifikace potravin) a Jeden svět dětem (o dětech na ulicích, týrání dětí, apod.)
- **V Pardubicích** se kromě fotografické výstavy Pavla Hrocha „Moře – naše volnost i vězení“ o Kubě a jejích obyvatelích konaly v rámci doprovodného festivalového programu ještě dva koncerty, na nichž vystoupila berlínská skupina „Hollow Men“ a slovenská kapela „Dlhé diely“
- **Výstava fotografií Jana Šibíka. „Chci ještě žít“ se konala také v Táboře a v Rožnově pod Radhoštěm.**
- **V Ústí nad Labem** proběhlo vystoupení místního pěveckého sboru „Romská 14“ a výstava výtvarných prací klientů komunitního centra při Člověku v tísní v Matiční ulici na téma „Hrdinové“. Zároveň vystoupila v Klubu Circus formace „Zaobzor“.

PŘÍLOHA Č. 1

JAK HODNOTILI JEDEN SVĚT JEHO DIVÁCI?

- Měla jsem možnost vidět opravdu dost filmů a po skončení festivalu jsem měla pocit, že jsem informována o „celkovém dění“ ve světě. Dalo mi to širší úhel pohled formou jakéhosi „vzdělávacího kurzu“.
- Asi všechny filmy, co jsem viděl, mi něco opravdu daly. V některých tématech se nyní trochu vyznám a mohu se o nich adekvátně bavit
- Líbila se mi široká nabídka filmů, příjemní lidé; debaty, které byly většinou hodně živé a podnětné, skvělá organizace.
- Vše bylo perfektní jako vždy.
- Ve srovnání s minulými ročníky se mi zdála nabídka filmů ještě zajímavější
- Festival si drží jasný a čitelný profil a v rámci něj se snaží vybírat kvalitní filmy. Za podstatné považují, že neexpanduje co do množství filmů, model expanze do škol a vybraných měst naopak považují za přínosný a podstatný.
- Těší mne, že festival jde nahoru a stále se objevují nové trendy. V organizátorech cítím velkou energii a zaujetí. Jsem také rád, že prostřednictvím nejrůznějších aktivit se jeden svět stává celoročním partnerem v místním povětrí.
- Mně vždy znovu příjemně překvapí velký zájem mladých lidí. Myslím, že šťastná byla i volba kin
- Líbila se mi neokázalost festivalu (nablýskaných festivalů je u nás dost).
- Je to úžasné ! Samotná myšlenka festivalu, skvělá organizace, široký výběr témat.
- Filmy, které jsem viděla, byly strhující, takže není co dodat.
- Každý z filmů, který jsem shlédla, na mě velice zapůsobil. Za velmi podařenou považují i znělku festivalu.
- Festival dle mého názoru v dnešní době má veliký smysl! Lidé žijí jen svými problémy a málo se zajímají o svět trochu dále od nich. Díky globalizaci ale všichni víme, že i sebemenší konflikt v Africe může mít své důsledky i pro nás Evropany. Proto je třeba informace o situaci v jednotlivých regionech světa co nejvíce rozšiřovat, abychom nezůstávali stále tak sebestřední...
- Jeden svět mě svou kvalitou filmů ještě nikdy nezklamal.
- Je obdivuhodné, že se vám daří připravovat tak rozsáhlou a dlouhou akci a uchovat přitom opravdu a nenuceně neformální a nekomerční atmosféru. Mám dojem, že to bude hlavně zásluhou lidí, kteří se na organizaci i chodu podílejí, zajímavých osobností a jejich nasazení. Vzbuzují ve mně respekt a obdiv.
- Potěšila mne uvolněnost a neformálnost zahajovacího a závěrečného večera
- Hrozně příjemné bylo vidět a slyšet nadšení a spokojenost od návštěvníků cizinců, které tímto předávám, každý den nejméně jedno (nebudu vypisovat všechny superlativy).
- Příjemně mě překvapila projekce na internetu.
- Velmi jsem ocenila, že se zapojila kina z centra, tudíž bylo bezproblémové přecházet mezi kiny.
- Jeden svět on-line, to byla prostě bomba!
- Nápad s „hrdiny“ mi připadá dost chytřej, vtipnej, dík!
- Upoutávka na festival s tím Supermanem byla úžasná.
- Hlavní znělka naprosto dokonalááááá!
- Poměrně časté diskuse po projekci, ať už s tvůrci, nebo s lidmi, kteří mají co říct k tématu. Jen víc takových, člověk nemusí hned utíkat z kina a leccos si ještě víc ujasní nebo uvědomí.
- Hosté: to je podle mne dost zásadní, nejen, že to činí festival přitažlivější, ale když se účastní diskuzí, tak je to podle mě veliký přínos; radost, že je koho se zeptat, kdo tomu rozumí, kdo zná víc souvislostí. Host, který má co říct, to je fakt super.

- Debaty: výborný nápad a rozhodně u něj zůstat, nenechat lidi po projekci topit v otázkách.
- Debaty vynikající, občas dokonce lepší než film samotný.
- Děti by měly zůstat v cílové skupině festivalových diváků, už jen proto, jak letos reagovaly. Projekce pro ně byly očividně přínosem.
- Galerie Langhans mě nadchla. Doprovodný program celkově na festivalech vítám. Připadá mi osvěžující (po mnohahodinovém sezení před plátnem) a mám dojem, že dává divákovi možnost festivalem víc žít.

PŘÍLOHA Č. 2

CO O JEDNOM SVĚTĚ ŘÍKALI JEHO HOSTE?

- My general impression is that the festival was very well organized, with a broad specter of high quality films. I loved the atmosphere, and it was a great pleasure to meet possible cooperation-partners and other people interested in human rights documentaries. I would definitely like to come back next year, if possible.
- The movies that I have seen were amazing and enlightening.
- Very good and friendly organization, excellent program.
- Great moderation, great presentations, great for meeting very interesting fellow directors and producers.
- I liked the enthusiasm of the people attending. General feeling of need to do something within the world of Cinema. The strongest point of the festival is its focus on important issues and at the same time understanding that to make one heard and understood the films must be good.
- Very good quality of films, extraordinary warm atmosphere, great hospitality and nice personal treatment. We all definitely hope we may be part of ONE WORLD again some time.
- As for programming - the scale of event in Prague always makes it sensible to come. I saw a number of very interesting films that most probably will be included in the repertoire of our festival this year. The second reason to come became even more important. For our event One World is obviously the most important platform to meet people relevant for human rights film festivals. As for this, One World again proved to be excellent. Personally I liked the atmosphere, meeting friends and making new interesting acquaintances, some films, some discussions and Prague of course. I did appreciate good organization and excellent guest service. The videoteque worked very smoothly - it was great.
- The seminar 'Festival meets festivals' was a rare occasion for me not only to meet interesting people, but also to build network with regional and European film festival organizers, and other people from related fields.
- I appreciate the efforts made by OW for bringing people together and make them talk. I don't simply mean festival guests (though I'm grateful for the opportunities offered to me for meeting and getting to know people): the most important thing is that people from the town get together, watch films and dialogues start/continue about social and political issues.
- Strongest point of the festival is its successful combination of non-commercial, socially engaged character of the event and good atmosphere of a festival for viewers. One World is playing very important role of being an international platform of meetings of the people from the documentary film world and from social and human rights NGOs. On more specific level - the scale of the event is one of the strong points, as long as festival still has its good atmosphere, which is the case here. I think that the festival goes in a good direction. I noticed strengthening of the outreach program that was very good and wise.

PŘÍLOHA Č. 3

JEDEN SVĚT V TELEVIZI A ROZHLESE

- 51krát festivalový spot na ČT
- Zpravodajství: Události v kultuře (zahájení), Dobré ráno (zahájení a během festivalu), Události, komentáře (během festivalu), Kulturní týdeník
- Jiní pořady: Noc s Andělem; Velký vůz; Kinobox; LaGaTo; Paskvil; Pomeranč; Babylon; Klíč; Pomáhejme si; Rodina a škola; V nás v Evropě
- 50krát festivalová upoutávka v Českém rozhlasu a 30krát na Radiu 1
- Relace o JS na všech okruzích Českého rozhlasu

PROPAGAČNÍ MATERIÁLY

- 3 000 letáků letáků distribuovaných na školách v Praze a 3.000 ve regionech
- 10 000 ks programových skládaček v Praze
- 15 000 ks programových skládaček ve 13 festivalových městech
- 2 000 ks festivalových novin (ve spolupráci s RFE/RL)
- 150 festivalových triček
- 800 ks katalogů velkých a 2 500 ks katalogů malých
- 2 × 1 500 pozvánek (zahájení; udělování cen) a 1 × 800 pozvánek (výstava)
- hlasovací lístky (15 000 ks)
- akreditace (1 500 ks)
- děkovné panely s logy partnerů (200 × 80 cm, 10ks umístěních ve všech fest. kinech v Praze a regionech)

OUTDOOR

- 750 citylightů v Praze (J.C. Decaux, Euro AWK)
- 200 citylightů v regionech (Brno, Plzeň, Ostrava) (Euro AWK)
- 10.000 plakátů v Praze (A2)
- 2.500 plakátů ve festivalových městech

INZERCE A MEDIALIZACE V TISKU A NA INTERNETU

- festivalové přílohy v LN a MF Dnes (4 strany)
- festivalová příloha v The Prague Post (4 strany)
- 29 inzerátů v denících, týdenících a měsíčnících (LN, HN, Reflex, Respekt, The Prague Post, Hype, Blok, Živel, Xmag, MGZN, Houser)
- programy a upoutávky na festival v kulturních přehledech (PIS, Houser, Fan)
- výrazná kampaň na atlas.cz a live.atlas.cz

KINO A VIDEOINZERCE

- Znělka s logy partnerů byla promítána celkem 150krát v Praze a 150krát v regionech.
- Upoutávky na LCD panelech v tabákových kioscích a trafikách a na LCD panelech umístěných na 50 OMV benzinových pump
- Zpravodajsky pokryti na Metrovision obrazovkách ve pražském metru

Jeden svět / One World
Člověk v tísní / People in Need
Sokolská 18
120 00 Praha 2